

Симо Додеровић

ПРОЛЕЋЕ У МАРОВЦУ 2005 г.

Рано прољеће у сунчаном сјају
Док се март ближи своје крају
Док Баба Марта сном мртвим спава
Из сна се буди Веља Глава
Топи се снијег из дубоких вала
Потоци деру- расте ријека
Птичице раздрагано поздрављају
Долазак зеленог кукурека
Дан ведар-ено бели се Шара
А с друге стране Планина Стара
И оно тамо ђе сунчев зрак грије
То небо парају Проклетије
Сви они сањају зимске снове
Јер их пролећни весник не зове
Од њих је љепша Веља Глава
Прољеће стиже-нико не спава
Ни звери ни гора нити трава
не спавају ни листопади ни четинари
Ту само спавају општинари
Медвеђа медвеђим сновима дрема
И зато ође ође народа нема
Зато је народ избегао и љут
Што неће за Маровац да праве пут
Маровац село под брдо Китку
Нестаде заувек јер због свог пута
С општином Медвеђом изгуби битку

Симо Додеровић –Марта 2005